

همشهری

جز آستان توام در جهان، پناهی نیست
سر مرا به‌جز این در حواله‌گاهی نیست

صفحه از: علیرضا بهرامی

■ همشهری آنلاین: www.hamshahrionline.ir

■ سایت روزنامه: newspaper.hamshahrionline.ir

صفحه آخر

■ سیاسی و دیپلماتیک:

■ مدیر: حسن ارسلانی
■ مدیر: جواد نصرتی
■ مدیر: جواد نصرتی

■ اقتصاد:

■ مدیر: حسین لطفی
■ مدیر: مریم موسوی‌پور

■ تماشاکو:

■ مدیر: امیرمحمد یعقوب‌پور
■ مدیر: لیلی خرسند

■ گزارش:

■ مدیر: فهیمه طباطبایی

■ صاحب امتیاز:

■ مؤسسه همشهری
■ مدیر مسئول: محسن مهدیان
■ مدیر: دانیال معمار

■ دبیر تحریریه:

■ شهرام فرهنگچی
■ معاونان سردبیر:

■ علی‌عمادی، شاهین امین
■ مدیر فنی: حامد یزدانی

■ مدیر هنری: مهدی سامی
■ دبیر عکس: امیر پناهی‌پور

■ سرزمین من:

■ مدیر: سیده‌رها عیاسی
■ مدیر: زهرا رفیعی
■ مدیر: زهرا رفیعی

■ تندرستی:

■ مدیر: جواد نصرتی
■ مدیر: مریم سرخوش

■ سرخ:

■ مدیر: جواد عزیزی
■ مدیر: محمد جعفری

■ دانستنیها:

■ مدیر: ساسان شادمان
■ مدیر: زهرا لاجی

■ محله:

■ مدیر: زکریه سعیدی

■ جامعه:

■ مدیر: مسعود میر
■ مدیر: فاطمه عسگری‌نیا
■ مدیر: فاطمه عسگری‌نیا

■ سینما و تلویزیون:

■ مدیر: سعید مروتی
■ مدیر: علیرضا محمودی

■ صفحه‌آفر:

■ مدیر: عیسی محمدی
■ مدیر: سحر کرمی

■ سرگرمی:

■ مدیر: زهرا شیری‌زادی
■ مدیر: زهرا شیری‌زادی

■ طرح و گرافیک:

■ مدیر: محمدعلی حلیمی
■ مدیر: محمدحسین امیری

نگاه

ایران: امن‌ترین آغوش برای مسافران جهان



فاطمه عباسی | روزنامه نگار | به تازگی ویدئویی از یک جهانگرد استرالیایی در شبکه‌های اجتماعی دست‌به‌دست می‌شود که روایتی متفاوت و تکان‌دهنده از سفر به خاورمیانه است. این توریست با انتشار مستنداتی از لحظات حضورش در قاهره و مقایسه آن با شهرهای ایران، پرده از واقعیتی برمی‌دارد که شاید در هیچ کتاب راهنمای سفری نوشته نشده باشد: مقایسه‌ای صریح میان «ناامنی در مصر» و «آرامش در ایران». او گفته بر خورد شهرندان قاهره با گردشگران «سرد و رسمی» بوده، در حالی‌که مردم ایران، به‌ویژه در شهرهایی مانند شیراز، با رفتار گرم، صمیمانه و مهمان‌نواانه، تجربه‌ای متفاوت و دلنشین برای او رقم زده‌اند.

بخش اول ویدئو که در قاهره می‌گذرد، تصویری از یک «گردشگری تهاجمی» است. او با کلافگی رو به دوربین می‌گوید: «این آزاددهنده‌ترین تجربه زندگی من است.» تصاویر نشان می‌دهند که او نه یک مهمان، بلکه یک «طعمه» است؛ از متصدیانی که با بی‌تفاوتی پاسخ «نمی‌دانم» می‌دهند تا بومیانی که او را تعقیب می‌کنند و وحشتناک‌تر از همه، لحظه‌ای که فردی با تکه‌های شیشه و آجر او را تهدید می‌کند. عده‌ای او را فقط یک اسکناس متحرک می‌دانند که امنیت روانی‌اش فرودره خراشیده می‌شود. اما تکا بعدی، ورق را برمی‌گرداند و اتمسفر ویدئو با ورود به ایران دگرگون می‌شود. اینجا راننده کنار جاده می‌ایستد برای اینکه با آرامش برای مسافرش جای دم کند. توریست استرالیایی با شگفتی اعتراف می‌کند که در ایران، برخلاف تصورات ساخته‌شده، مردم به جای اینکه صرفاً او را «توریست» ببینند، با او «حرف می‌زنند.» این ویدئو سندی است بر اینکه سرمایه اصلی گردشگری ایران، نه فقط بناهای تاریخی، بلکه «فرهنگ عامه» است. ایرانی‌ها با سلاح «لبخند»، «دست‌دادن‌های گرم» و «احترام»، ذهنیت مسموم رسانه‌های غربی را خنثی می‌کند. این روایت نشان می‌دهد که امن‌ترین پناهگاه برای یک غریبه در میان تعارف‌های صمیمانه مردم ایران یافت می‌شود.

سوزه روز

نقره جهان برای عکاس ایرانی



صدها دست، سکوی پرواز یک قهرمان شدند؛ انگار برای لحظه‌ای جاذبه زمین در سانس بسکتبال لغو شد. این توصیف قابی است که «زهرا عباسی» را به سکوی دوم معتبرترین مسابقه عکاسی بسکتبال جهان (FIBA 2025) رساند.

فدراسیون جهانی بسکتبال در رقابت معتبر عکاسی ۲۰۲۵، میان هزاران فریم‌آر سالی از ۱۰۰ کشور دنیا، این نگاه تیزبین عکاس ایرانی را شایسته مقام دوم جهان دانست. موضوع مسابقه، مسال «تیم‌رؤیایی» بود و عکس عباسی، دقیق‌ترین پاسخ بصری به این تیم بود؛ تیمی که اعضای تنها ۵ بازیکن داخل زمین نیستند، بلکه تمام کسانی هستند که زیر بازوی قهرمان را می‌گیرند تا او را به آسمان ببرند. در ده‌بندی نهایی این مسابقه که توسط بنیاد فیبا داوری شد، اثر عباسی با عنوان «بر فراز پیروزی» میان «شان» (برنده رتبه اول) و «فیلیپو» (برنده رتبه سوم) قرار گرفت. این عکس حالا به‌عنوان یکی از ۱۲ اثر برتر سال ۲۰۲۵، در پلتفرم‌های رسمی فدراسیون جهانی منتشر شده و به آرشیو تصاویر منتخب تاریخ بسکتبال اضافه می‌شود.

عکس‌ها: همشهری | محمدعباس نازار و امیر راستی



کریسمس در ایستگاه

نگاهی به تابلوها و معماری ایستگاه مریم مقدس^س در خیابان کریمخان تهران

با این حال، آغاز سال نوی میلادی، پهنه‌ای به‌دست داده است تا بیشتر به این همشهریان خود بپردازیم. خاطر تان اگر مانده باشد، به تازگی ایستگاه مترویی در مرکز تهران افتتاح شده که خود، نمادی از همزیستی ادیان و همشهریان در پایتخت قلمداد می‌شود. ایستگاه متروی مریم مقدس در خیابان کریمخان‌زند تهران، با حضور مسئولان خلیفه‌گری ارامنه در تهران و دیگر شخصیت‌های جامعه مسیحی و ارامنه کشورمان افتتاح شد تا پیام همزیستی ایرانیان با ادیان مختلف را به این شکل به دنیا مخابره کند. در آستانه سال نوی میلادی، نگاهی دقیق‌تر به ایستگاه و تابلوها و معماری آن انداخته‌ایم.



سخن با گهواره

روی یکی از دیوارهای این ایستگاه با خطی خوش و با حاشیه‌ای گچ‌پسری، آیاتی از قرآن مجید از سوره مریم حک شده که در آن حدود ۲۶۰۰ تن آرام‌توربندی، ۲۷ هزار مترمکعب بتن‌ریزی و نزدیک به ۶ هزار مترمربع سنگ‌کاری به‌کار رفته است.



مشخصات فنی

ایستگاه مریم مقدس که در عمق ۳۴ متری از سطح زمین قرار دارد در جریان اجرای پروژه، بیش از ۱۰۲ هزار مترمکعب عملیات خاکبرداری، حدود ۲۶۰۰ تن آرام‌توربندی، ۲۷ هزار مترمکعب بتن‌ریزی و نزدیک به ۶ هزار مترمربع سنگ‌کاری به‌کار رفته است.



نام مقدس

در مطالعات اولیه نام «استاد نجات‌الاهی» برای این خیابان انتخاب شده بود، اما به‌خاطر همجواری این ایستگاه با کلیسای سرکیس مقدس و احترام به هموطنان ارمنی، نام مریم مقدس (س) برای این ایستگاه انتخاب شد. این ایستگاه، یکصد و شصت و یکمین ایستگاه شبکه متروی پایتخت است که با ۱۲ ایستگاه پله‌برقی به بهره‌برداری رسیده و زیربنایی حدود ۱۱ هزار مترمربع دارد.



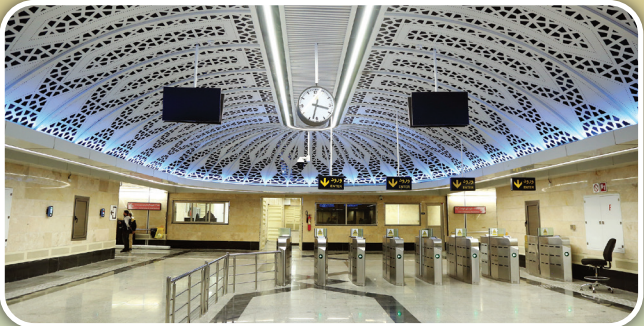
بخشی از انجیل

روی یکی دیگر از دیوارهای این ایستگاه، آیهای از انجیل لوقا نقل شده که می‌گوید: «فرشته به مریم گفت: «سلام بر تو ای نعمت رسیده، خداوند با توست و تو در میان زنان مبارک هستی... زیرا که نزد خدا نعمت یافته‌ای...»



سردر صلح و همزیستی

سردر و فضای ورودی ایستگاه متروی مریم مقدس (س) با الهام از معماری کلیساهای تاریخی و مفاهیم معنوی طراحی شده و شامل نمادهای مذهبی، خوشنویسی چندزبانه و مجسمه‌ای از حضرت مریم (س) همراه با چند تصویر از شهدای ارامنه است که پیام صلح و همزیستی ادیان را به‌بازدیدکنندگان منتقل می‌کند.



الهام از معماری کلیسایی

سقف ایستگاه متروی مریم مقدس (س) با الهام از معماری کلیسایی طراحی شده و یکی از شاخص‌ترین عناصر هنری و نمادین این ایستگاه است. این سقف با قوس‌های بلند، نورپردازی معنوی و نمادهای مذهبی، فضایی متفاوت از سایر ایستگاه‌های متروی تهران ایجاد کرده است.



جلوه‌های هنری

تابلوهای این ایستگاه معمولاً با ترکیبی از سفال، فلز، رزین و رنگ‌های مینایی و با اجرای نقش‌برجسته و با تکنیک دستی و صنعتی کار شده است. روی یکی از آنها که ابعادش ۲۵ متر است، تصویری از کلیسای سرکیس مقدس و حضرت مریم و فرزندش نقش‌بسته است

درپچه

پنجره‌ای رو به آسمان هفتم



همیشه که نباید منتظر یک اتفاق محال ماند تا آسمان شکافته شود؛ گاهی وقت‌ها خود تقویم، پهنه‌ای دست می‌دهد تا سرت را بالا بگیری و بزرگ‌ترین خواسته‌هایت را بی‌پرده نجوا کنی. فرداشب اما حکایتش فرق می‌کند. عقربه‌های ساعت که به غروب پنجشنبه برسند، انگار اتمسفر زمین عوض می‌شود و پنجره‌هایی رو به بی‌نهایت باز می‌شوند که در شب‌های دیگر سال، شاید نیمه‌باز باشند. فرداشب «لیله الرغائب» است؛ ایستگاه اول ماه رجب. اسمش را گذاشته‌اند «شب آرزوها»، اما شاید ترجمه دقیق ترش «شب دلدادگی‌ها» باشد؛ شبی که طبق روایات، فرشتگان ترافیک سنگینی در مسیر زمین تا آسمان ایجاد می‌کنند. فرداشب، بازار «خواستن» داغ است، اما نه هر خواستنی؛ رغبت یعنی کشش شدید به سمت چیزی از دشمنند. پس بایباید فرداشب را فقط صرف لیست خریدهای نینایی‌مان نکنیم؛ کمی هم از جنس نور بخواهیم. قرار است فرداشب را نه فقط برای حاجت‌گرفتن که برای پیداکردن خود گمشده‌مان در هیاهوی شهر جشن بگیریم.

چه زیباست که فرداشب، وقتی هیاهوی روزمره آرام گرفت و سجاده‌ا در پهن کردیم، زمزمه‌هایی را که در اعمال مخصوص این شب سفارش شده، تکرار کنیم؛ آنجا که در سجده می‌گوییم:

«سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلاَئِكَةِ وَالرُّوحِ»؛

پاک و منزّه است خداوند، پروردگار فرشتگان و روح.

و چقدر دلنشین است تکرار این ذکر که اوج نیاز و امیدواری است:

«رَبِّ الْعِزِّ وَ الرَّحْمِ وَ تَجَاوَزَ عَمَّا تَعْلَمُ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيُّ الْأَعْظَمُ»؛

پروردگار! ای بامرز و رحم‌کن و از آنچه از گناهانم می‌دانی بگذر که به‌راستی تو بلندمرتبه و بزرگی.

فرداشب، آرزوهایمان به رنگ استجابات.

دور دنیا

دومین قطار سریع جهان



دولت کره‌جنوبی اعلام کرده است که توسعه فناوری‌های اصلی برای نسل جدید قطارهای پرسرعت این کشور به پایان رسیده است. این قطار که «EMU-370» نام دارد، قادر است با سرعت حدود ۳۷۰ کیلومتر بر ساعت حرکت کند و از این نظر دومین قطار سریع جهان پس از چین خواهد بود. حداکثر سرعت طراحی‌شده برای این قطار ۴۰۷ کیلومتر در ساعت است. پروژه ساخت آن از آوریل ۲۰۲۲ آغاز شد و تا دسامبر ۲۰۲۵ ادامه داشت. هدایت این طرح بر عهده یک مؤسسه تحقیقاتی راه‌آهن در کره بود و ۷ نهاد دولتی و خصوصی در آن مشارکت داشتند.

برای بخش مطالعاتی این پروژه در مجموع ۵/۲۲ میلیارد وون (حدود ۵/۲۳ میلیون دلار) سرمایه‌گذاری شد که ۱۸ میلیارد وون آن از سوی دولت و ۴/۵ میلیارد وون توسط بخش خصوصی تأمین شد. طبق برنامه، نخستین نمونه‌های EMU-370 از سال آینده وارد مرحله تولید خواهند شد و آزمایش‌های عملیاتی آن در سال ۲۰۳۰ آغاز می‌شود. بهره‌برداری تجاری نیز پس از سال ۲۰۳۱ پیش‌بینی شده است. در صورت تحقق این برنامه، کره‌جنوبی جایگاه دوم جهان را در سرعت عملیاتی قطارهای تجاری کسب خواهد کرد؛ جایگاهی که پس از چین با قطار CR450 قرار می‌گیرد. این قطار چینی با سرعت ۴۰۰ کیلومتر در ساعت در حال آزمایش و قرار است در سال ۲۰۲۷ وارد چرخه خدمت شود. در مقایسه، قطارهای پرسرعت فرانسه، آلمان و ژاپن معمولاً با سرعت حدود ۳۲۰ کیلومتر در ساعت فعالیت می‌کنند. مقام‌های دولتی می‌گویند با بهره‌برداری از EMU-370، تمامی مناطق کشور ظرف ۲ ساعت قابل دسترسی خواهند بود و این امر به توازن اقتصادی منطقه‌ای کمک می‌کند. همچنین انتظار می‌رود کره‌جنوبی جایگاه خود را در بازار جهانی قطارهای پرسرعت که به سمت سرعت‌های بالای ۳۵۰ کیلومتر در ساعت حرکت می‌کند، تقویت کند.

یون جین هوان، رئیس اداره راه‌آهن وزارت زمین و زیرساخت، اعلام کرده است که از سال آینده توسعه فناوری‌های کلیدی برای نسل سوم قطارهای پرسرعت کره با توان حرکت تا ۴۰۰ کیلومتر در ساعت آغاز خواهد شد.